

20 Ιανουαρίου, 1990

[Α. Ν. ΛΟΪΖΟΥ, Πρόεδρος]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

1. ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ,
2. ΧΡΙΣΤΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ,
3. ΜΙΧΑΗΛ ΘΡΑΣΟΥ,
4. ΜΙΧΑΗΛΣ ΦΙΑΚΑ,

Αιτητές,

v.

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ
ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 249/88).

---

5 Οι περί Αρχιτεκτόνων και Πολιτικών Μηχανικών Νόμοι 1962-1985 —
Εγγραφή μελών δυνάμει Κ.Δ.Π. 41/88 που αναγνώριζε το δίπλωμά
τους — Άκυρη η παράλειψη των καθ' ων η αίτηση να τους εγγρά-
ψουν εν αναμονή της ακύρωσης της Κ.Δ.Π. 41/88 από άλλη Κ.Δ.Π.
— Η αίτησή τους έπρεπε να είχε κριθεί δυνάμει του νομοθετικού
καθεστώτος που ίσχυε όταν υποβλήθηκε.

10 Οι αιτητές ζήτησαν με την προσφυγή τους την ακύρωση της άρ-
νησης ή παράλειψης των καθ' ων η αίτηση να τους εγγράψουν ως
αρχιτέκτονες δυνάμει του Άρθρου 7(1) των περί Αρχιτεκτόνων και
Πολιτικών Μηχανικών Νόμων 1962-1985.

15 Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την απόφαση των καθ'
ων η αίτηση, αποφάσισε ότι:

1. Η ισχύς της Κ.Δ.Π. 41/88 και η υποχρέωση συμμορφώσεως προς
τις πρόνοιές της μέχρι της ημέρας της ακυρώσεως αυτής από
την Κ.Δ.Π. 303/88, δεν εξαρτάται από άλλες διαδικασίες ενώ-
πιον των δικαστηρίων με τις οποίες προσβάλλεται η ορθότητά
20 της, αλλά ενόσω η Κ.Δ.Π. 41/88 ήταν εν ισχύϊ, οι πρόνοιές της
δεν μπορούσαν να παραγνωριστούν εν αναμονή της πιθανότη-

τας να θεωρηθούν ως εκτός της εξουσιοδοτήσεως του νόμου (*ultra vires*), από μελλοντική απόφαση του δικαστηρίου στις πιο πάνω εκκρεμούσες διαδικασίες.

2. Το καθ' ου η αίτηση Συμβούλιο είχε την υποχρέωση να συμμορφωθεί προς τις πρόνοιες της Κ.Δ.Π. 41/88, ενόσω αυτή ήταν εν ισχύ, και με την προϋπόθεση ότι οι αιτητές πληρούσαν τις απαιτούμενες προϋποθέσεις, να τους εγγράψει ως αρχιτέκτοντες. Το καθ' ου η αίτηση Συμβούλιο δεν είχε τη διακριτική ευχέρεια να αρνηθεί να πράξει τούτο, επειδή εκκρεμούσε στο δικαστήριο υπόθεση με την οποία προσβάλλετο η ορθότητα της Κ.Δ.Π.. Νοσημένον δε ότι, πρώτον, κατά το χρόνο υποβολής των αιτήσεων των αιτητών για εγγραφή όλα τα στοιχεία ήταν ήδη ενώπιον του καθ' ου η αίτηση Συμβουλίου και ότι, δεύτερον, το χρονικό διάστημα που μεσολάβησε μέχρι τη δημοσίευση της ακύρωσής της ήταν περίπου δέκα μήνες, η παράλειψη αυτή του καθ' ου η αίτηση Συμβουλίου είναι αυθαίρετη, χωρίς αιτιολογία, αντίθετη προς το Νόμο και το Σύνταγμα και γι' αυτό οι προσφυγές των αιτητών πρέπει να επιτύχουν.

Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα. 20

Αναφερόμενη υπόθεση:

Psara - Kronidou v. Republic (1987) 3(B) C.L.R. 710.

25

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της άρνησης του Συμβουλίου Εγγραφής Αρχιτεκτόνων και Πολιτικών Μηχανικών να εγγράψουν τους αιτητές στο Μητρώο Αρχιτεκτόνων Κύπρου.

30

Α Σ. Αγγελίδης, για τους Αιτητές.

Α. Δημητριάδης, για τους Καθ' ων η αίτηση.

35

Cur. adv. vult.

Α. Ν. ΛΟΪΖΟΥ, Π.: Με την παρούσα προσφυγή οι αιτητές ζητούν:

40

“Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η παράλειψη και/ή σιωπηρή άρνηση των καθ' ων η αίτηση να εγγράψουν τους αιτητές στο Μητρώο Αρχιτεκτόνων Κύπρου, είναι άκυρη και στερημένη οποιουδήποτε εννόμου αποτελέσματος.”

5 Οι αιτητές, κατά ή περί την 8 Φεβρουαρίου, 1988, υπέβαλαν αίτηση στο καθ' ου η αίτηση Συμβούλιο με την οποία ζητούσαν να εγγραφούν ως αρχιτέκτονες, βάσει των προνοιών του άρθρου 7(1) των περί Αρχιτεκτόνων και Πολιτικών Μηχανικών Νόμων
10 του διπλώματός τους, δηλαδή του διπλώματος του Bachelor of Arts in Architecture ή Bachelor of Architecture του Πανεπιστημίου Pacific Western University της California, U.S.A., ως εμπύκτον εντός των διατάξεων της παραγράφου (β) του εδαφίου (1) του άρθρου 7 του πιο πάνω Νόμου, "μόνο μέχρι του τέλους του έτους 1986", που δημοσιεύτηκε στο Παράρτημα Τρίτο της Επίσημης Εφημερίδας της Δημοκρατίας, Αρ. 2296 της 5ης Φεβρουαρίου, 1988, υπ' αρ. Γνωστοποίησης Κ.Δ.Π. 41/88.

15 Το καθ' ου η αίτηση Συμβούλιο, μέχρι της 9ης Δεκεμβρίου, 1988, όταν ακυρώθηκε η πιο πάνω Γνωστοποίηση με τη δημοσίευση της Γνωστοποίησης Κ.Δ.Π. 303/88 στο Παράρτημα Τρίτο της Επίσημης Εφημερίδας της Δημοκρατίας Αρ. 2370, δεν είχε εγγράψει τους αιτητές ως αρχιτέκτονες.

20 Είναι ο ισχυρισμός των αιτητών ότι, παρόλο που έχουν όλα τα κατά το νόμο απαιτούμενα προσόντα για εγγραφή ως αρχιτέκτονες και κατέβαλαν και τα νενομισμένα τέλη, εντούτοις το καθ' ου η αίτηση Συμβούλιο παρέλειψε να τους εγγράψει όπως όφειλε, ενήργησε έτσι κατά παράβαση του Συντάγματος και του Νόμου. Η παράλειψη αυτή του καθ' ου η αίτηση Συμβουλίου παραβιάζει τα συνταγματικά ατομικά δικαιώματα της ίσης μεταχείρισης που διασφαλίζονται από το Άρθρο 28 του Συντάγματος.

30 Επίσης είναι ο ισχυρισμός ότι, εφόσον πρόκειται για παράλειψη οφειλομένης νομίμου ενεργείας, παραβιάζεται έτσι το Άρθρο 29 του Συντάγματος.

35 Είναι η θέση των αιτητών ότι, εφόσον το αίτημά τους υποβλήθηκε όχι μόνο σε χρόνο που ίσχυε η Κ.Δ.Π. 41/88 αλλά και περίπου δέκα μήνες πριν αυτή ακυρωθεί, το καθ' ου η αίτηση Συμβούλιο ήταν δεσμευμένο να κρίνει τις αιτήσεις των αιτητών κάτω από το νομικό καθεστώς το οποίο ίσχυε κατά το χρόνο που υποβλήθηκαν οι αιτήσεις τους και δεν είχε τη διακριτική ευχέρεια να αρνηθεί ή να παραλείψει να τους εγγράψει εάν πληρούσαν τις προϋποθέσεις για να εγγραφούν ως αρχιτέκτονες, μόνον επειδή διαφώνουσε με το περιεχόμενο της Κ.Δ.Π. 41/88.

Είναι η θέση του καθ' ου η αίτηση Συμβουλίου ότι, με την ακύ-

ρωση της Κ.Δ.Π. 41/88 από την Κ.Δ.Π. 303/88, η προσφυγή των αιτητών για μη εγγραφή τους ως αρχιτέκτονες κάτω από τη Κ.Δ.Π. 41/88 καθίσταται άνευ αντικειμένου, μια και με την ακύρωσή της, η Κ.Δ.Π. 41/88 πρέπει να θεωρηθεί ως “μηδέποτε γενομένη και επομένως δεν μπορεί να δημιουργήσει οιονδήποτε νομικόν δικαίωμα δια τους αιτητάς”.

5

Εφόσον δε οι καθ’ ων η αίτηση είχαν καταχωρήσει την προσφυγή υπ’ αρ. 352/88 η οποία όμως αποσύρθηκε, όπως επίσης και την αγωγή υπ’ αρ. 2717/88 ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας αναφορικά προς το κύρος της Κ.Δ.Π. 41/88, όπως ισχυρίστηκαν οι καθ’ ων η αίτηση έπρεπε πρώτα ν’ αποφασιστεί πριν προχωρήσει το Δικαστήριο στην εκδίκαση της παρούσας προσφυγής, ότι δηλαδή η Κ.Δ.Π. 41/88 είχε κακώς εκδοθεί από το Υπουργικό Συμβούλιο διότι “δεν προέβη εις σωστήν σύγκριση και εξέτασιν των επιπέδων των δύο επηρεαζομένων ιδρυμάτων και επιπλέον ούτε είχε το δικαίωμα το Υπουργικόν Συμβούλιον να καθορίση περιορισμούς, όπως κακώς έπραξε, ήτοι να καθορίση χρονικόν όριον εντός του οποίου θα εθεωρείτο ως κατάλληλον πανεπιστημιακόν ίδρυμα το υπό κρίσιν Πανεπιστήμιον...”

10

15

20

Όπως ορθά είναι η θέση των αιτητών, η ισχύς της Κ.Δ.Π. 41/88 και η υποχρέωση συμμορφώσεως προς τις πρόνοιές της μέχρι της ημέρας της ακυρώσεως αυτής από την Κ.Δ.Π. 303/88, δεν εξαρτάται από άλλες διαδικασίες ενώπιον των δικαστηρίων με τις οποίες προσβάλλεται η ορθότητά της, αλλά ενόσω η Κ.Δ.Π. 41/88 ήταν εν ισχύϊ οι πρόνοιές της δεν μπορούσαν να παραγνωριστούν εν αναμονή της πιθανότητας να θεωρηθούν ως εκτός της εξουσιοδοτήσεως του νόμου (*ultra vires*), από μελλοντική απόφαση του δικαστηρίου στις πιο πάνω εκκρεμούσες διαδικασίες. Σχετική θεωρώ την απόφαση *Psara - Kronidou v. The Republic* (1987) 3 C.L.R. 710 στη σελ. 713:

25

30

“The gist of the case, as it emanates from the addresses of counsel and the decision of the respondent dated 12.9.1983, on which the sub judice decision was based, is whether the respondent, acted legally in deciding not to apply the Regulations or whether it was legally bound to apply same even if it considered them to be unreasonable or *ultra vires* the law.

35

The same question came before this Court in a number of cases, where it was held that the respondent could not disregard the provisions of Regulation 10(2) as long as the said Regulation was in force.”

40

Ενόψει των πιο πάνω, θεωρώ ότι, το καθ' ου η αίτηση Συμβούλιο είχε την υποχρέωση να συμμορφωθεί προς τις πρόνοιες της Κ.Δ.Π. 41/88, ενόσω αυτή ήταν εν ισχύι, και με την προϋπόθεση ότι οι αιτητές πληρούσαν τις απαιτούμενες προϋποθέσεις, να τους εγγράψει ως αρχιτέκτονες. Θεωρώ, ότι δεν είχε τη διακριτική ευχέρεια να αρνηθεί να πράξει τούτο, επειδή εκκρεμούσε στο δικαστήριο υπόθεση με την οποία προσβάλλετο η ορθότητα της Κ.Δ.Π.. Νοουμένου δε ότι, πρώτον, κατά το χρόνο υποβολής των αιτήσεων των αιτητών για εγγραφή όλα τα στοιχεία ήταν ήδη ενώπιον του καθ' ου η αίτηση Συμβουλίου και ότι, δεύτερον, το χρονικό διάστημα που μεσολάβησε μέχρι τη δημοσίευση της ακύρωσής της ήταν περίπου δέκα μήνες, η παράλειψη αυτή του καθ' ου η αίτηση Συμβουλίου είναι αυθαίρετη, χωρίς αιτιολογία, αντίθετη προς το Νόμο και το Σύνταγμα και γι' αυτό οι προσφυγές των αιτητών πρέπει να επιτύχουν.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους, η προσφυγή επιτυγχάνει και η επίδικη απόφαση ακυρώνεται. Υπό τις περιστάσεις όμως δε δίδω οποιαδήποτε διαταγή ως προς τα έξοδα.

Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.